

тийско, вирѣе така наречениять „бохча“ тютюнь, който има висока цѣна. Въ Ксанти има голѣми складове за тютюнь, тамъ се той сортирува грижливо и приготвя за износъ; чуждестранни фирми за тютюнь иматъ своето седалище въ тоя градъ и самото име Ксанти прѣставя вече прѣпорожителна фирма за добри тютюни. Въ Ксанти можатъ да добиятъ добра цѣна и тютюни, които се произвеждатъ въ източнитѣ Родопи и други български по-крайнини. Копринарството е добрѣ развито въ цѣлата долина на Марица и въ Гюмюрджинско, центрове на копринарството сѫ Софлу, Димотика и Гюмюрджина. Въ границите на България доставя отъ западнотракийските копринарски центрове само Ортакьой. Когата въ 1913 година изгубихме богатата житница въ Добруджа, тютюневото и коприненото производство на Западна Тракия, не само можа да запази стабилността на българското стопанство, но я засили. Сега, когато южна Добруджа се намира още подъ ромънска власть, изгубваме и най-цѣнната земя на Западна Тракия, нашето народно стопанство ще чувствува за дълго врѣме голѣмата загуба, която ще ни причини новото териториално разграничение въ Западна Тракия.

* * *

Каква ще бѫде сѫдбата на откъснатата отъ България западнотракийска част, никой още не знае. Тѣкмо западнотракийскиятъ въпросъ бѣше най-труденъ за разрѣщение отъ конференцията на мира въ Парижъ. Разискванията по него траяха повече отъ 7 мѣсесца, тѣ продължаватъ още. Основа за разисквания по него послужи мемоарътъ на гръцкиятъ министъръ